

Η Κυριακή του Τυφλού στον Ι.Ν. Αγίου Γεωργίου Βαρβάρας Χαλκιδικής

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Την Κυριακή, 17η Μαΐου 2026, τη λεγομένη του Τυφλού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος, ακολουθούμενος από τον Παν. Αρχιμ. π. Νικόδημο Κωτινούδη, επεσκέφθη την Ενορία Αγίου Γεωργίου Βαρβάρας και προέστη του Όρθρου και της Λαμπράς Αναστασίμου Θείας Λειτουργίας.

Τον υπεδέχθηκαν ο δραστήριος και λίαν αγαπητός στον Σεβασμίωτατο, Εφημέριος του Ιερού Ναού Αιδ. Οικ. π. **Σίμων Καρναβάς**, ο Αντιδήμαρχος Αριστοτέλη κ. **Κωνσταντίνος Κωτάκης**, το Μέλος του Τοπικού Συμβουλίου κ. **Φωκίων Βατάλης**

και πλήθος ενοριτών.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος παρατήρησε ότι οι Ευαγγελικές Περικοπές που αναγινώσκονται στην Εκκλησία μας κατά την Κυριακάτικη Θεία Λειτουργία, από εκείνη της Αναστάσεως μέχρι και τη σημερινή του Τυφλού, όλες ανεξαιρέτως τονίζουν και προβάλλουν τη Θεανδρικότητα. Δηλαδή, όπως είπε χαρακτηριστικά τη Θεότητα και Ανθρωπότητα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού.

Συγκεκριμένα:

- Την Κυριακή της Αναστάσεως ο Ιωάννης κηρύττει: “Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος...”, δηλαδή, “Στην αρχή της πνευματικής και υλικής δημιουργίας, άναρχος και προαιώνιος, υπήρχε ο Υιός και Λόγος του Θεού. Και ο Λόγος ήταν πάντοτε αχώριστος από τον Θεό και Πατέρα και πλησιέστατα προς Αυτόν, και ο Λόγος ήταν Θεός απειροτέλειος, όπως ο Πατήρ και το Άγιο Πνεύμα.” (Ιωαν. α΄1) .
- Την Κυριακή του Θωμά, ο δύσπιστος μαθητής καλείται από τον Κύριο να ακουμπήσει τις πληγές Του στην πλευρά, στα χέρια και στους πόδες Του και ανακράζει: “...ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου...” (Ιωαν. κ΄ 28).
- Την Κυριακή των Μυροφόρων, η Αγία Μαρία η Μαγδαληνή, καθώς Τον είδε ζωντανό μέσα στον τάφο, έκραξε μαζί με το βυζαντινό ψαλτήρι: “... ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου δόξα σοι ...” (Αΐνοι Γ΄ ήχου).
- Κατά την Κυριακή του Παραλύτου ο ιαθείς πρώην Παράλυτος προσκυνεί το Κύριο και ανακράζει: “... πιστεύω Κύριε ...” (Ιωαν. θ΄38), Τον αναγνωρίζει Κύριον και Θεόν του.
- Κατά την Κυριακή της Σαμαρείτιδος, ερωτά η Αγία Φωτεινή τον Ιησού εάν είναι ο Μεσσίας. Και Αυτός απαντά: “...Ἐγώ εἰμί, ὁ λαλῶν σοι...”, δηλαδή, “...Εγώ είμαι που σου ομιλώ...” (Ιωαν. δ΄ 26) ! Κατά φοβερό τρόπο ομολογεί τη Θεότητά Του ο Κύριος! Και
- Κατά την σημερινή Κυριακή του Τυφλού, στην ερώτησή του, “ποιος είναι Εκείνος που με γιάτρεψε και βλέπω Κύριε;” ο Ιησούς απάντησε: “..καὶ ἑώρακας αὐτὸν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστιν”, δηλαδή, “...και Τον βλέπεις τώρα με τα μάτια σου και Αυτός που ομιλεί αυτή τη στιγμή μαζί σου, Εκείνος είναι ο Υιός του Θεού!” Και τότε ο πρώην τυφλός Τον προσκύνησε, ασπαζόμενος τα Άχραντα Πόδια Του (Ιωάν. θ΄ 37)!

Όλα αυτά σημαίνουν ότι, κατά το Ευαγγέλιο, ο Ιησούς από την Βηθλεέμ είναι ο Τέλειος Θεός και Λόγος του Θεού, που δανείστηκε Σάρκα από την Παναγία μας και ενανθρώπησε και σταυρώθηκε και αναστήθηκε! Αυτά κηρύσσει η Εκκλησία πάντοτε, κυρίως όμως κατά την Αναστασιμη περίοδο υπογραμμίζει αυτή τη Θεανθρωπότητα του Κυρίου μας και διασαφηνίζει ότι Εκείνος που γεννήθηκε στη Βηθλεέμ, Εκείνος που βαπτίστηκε στον Ιορδάνη, Εκείνος που θαυματούργησε, Εκείνος που δίδαξε και απεκάλυψε την Αλήθεια περί Θεού, Εκείνος που Μεταμορφώθηκε στο όρος Θαβώρ, Εκείνος που ανέβηκε εκούσια στον Σταυρό, Αυτός που ετάφη στο κενό Μνήμα της Ιερουσαλήμ, Εκείνος που Αναστήθηκε και Αυτός που Αναλήφθηκε, ήταν είναι και θα είναι Αυτός που έκλινε τους Ουρανούς και κατέβη και έγινε και άνθρωπος, χάριν της Σωτηρίας του ανθρώπου!

Χαρακτηριστικώτατα το Ευαγγέλιο κηρύσσει: “...ὁ καταβὰς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα.”, δηλαδή, “...Ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος κατέβη μέχρι καὶ τοῦ Ἄδου, αὐτός εἶναι ποῦ ἀνέβη ἐπάνω ἀπὸ ὅλους τοὺς οὐρανοὺς, δια νὰ γεμίσει ἔτσι με τὴ παρουσία του καὶ τὰ χαρίσματά του τὰ πάντα.” (Εφεσ. δ΄ 10)! Ὄντως ἡ Ἀναστάσιμη καὶ Λαμπροφόρος περίοδος αὐτὴ ποῦ συνιστᾶ τὸν δοξασμὸ τοῦ Χριστοῦ μας καὶ τὸν συνδοξασμὸ τοῦ ἀνθρώπου, προσφέρεται γιὰ νὰ υποδείξει καὶ υπογραμμίσῃ μεγαλόπρεπα τὴν Θεανδρική Του ιδιότητα!

Μεγάλη εντύπωση στον Επίσκοπό μας και στη Συνοδεία του προξένησε το γεγονός ότι εντός του Ιερού Βήματος ο Εφημέριος του Ναού και πνευματικό ανάστημα του Μητροπολίτου μας, είχε συνάξει μεγάλο αριθμό ιεροπαίδων (παπαδάκια) που ενδεδυμένα με τα στιχάρια τους έπαιρναν τη θέση δοξαστικών Αγγέλων, συνδοξολογούντων με τους Ιερείς τον Κύριο! Μα και εκτός του Ιερού Βήματος ανάλογος και μεγαλύτερος ίσως αριθμός κοριτσιών μετείχε στην Ιερατική Σύναξη! Όλα τα παιδάκια απέδωσαν το Σύμβολο της Πίστεως και το “Πάτερ ημών...” και κοινώνησαν προετοιμασμένα των Αχράντων Μυστηρίων, πράγμα που επαίνεσε ο Προεστώς της Συνάξεως ιδιαιτέρως, συγχαίροντας τόσο τους γονείς των παιδιών, όσο και τον εκλεκτό του συνεργάτη π. Σίμωνα! Μπράβο τους!

[Για περισσότερες φωτογραφίες πατήστε εδώ](#)